

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ

Ιπποκράτους 22
 10680 Αθήνα
 Τηλ. (210)3665414-5
 Fax: (210)3665420
 e-mail : pressoffice1@pasok.gr

Αθήνα, 10 Ιουνίου 2012

Ο Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ Ευάγγελος Βενιζέλος έστειλε την παρακάτω επιστολή στον Πρόεδρο της Νέας Δημοκρατίας κ. Αντώνη Σαμαρά, στον Πρόεδρο της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ κ. Αλέξη Τσίπρα, στον Πρόεδρο των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Πάνο Καμμένο και στον Πρόεδρο της Δημοκρατικής Αριστεράς κ. Φώτη Κουβέλη.

Η χώρα βαδίζει προς τις εκλογές της 17ης Ιουνίου μέσα σ' ένα πολιτικό σκηνικό που, κατά την εκτίμηση μου, δεν δίνει πολιτική λύση, ανεξάρτητα από την εκλογική και την κοινοβουλευτική δύναμη που θα καταγράψουν τα κόμματα.

Η διακυβέρνηση του τόπου υπό συνθήκες οξείας εθνικής κρίσης, μέσα σ' ένα περιβάλλον πανευρωπαϊκής κρίσης, δεν είναι ζήτημα τυπικών-αριθμητικών προϋποθέσεων. Είναι ζήτημα ευρείας πολιτικής νομιμοποίησης, ζήτημα ουσιαστικής κοινωνικής συναίνεσης, ζήτημα πανεθνικής συστράτευσης.

Η Ελλάδα δεν κυβερνιέται με τους μισούς και παραπάνω Έλληνες απέναντι από την κυβέρνηση. Κατά μείζονα λόγο δεν κυβερνιέται από μικρές σχετικές πλειοψηφίες, δηλαδή από κόμματα που έρχονται πρώτα στις εκλογές έχοντας απέναντι τους πολύ περισσότερους από τα δυο τρίτα των πολιτών.

Βασική άλλωστε αποστολή της νέας κυβέρνησης είναι να διαμορφώσει ένα ασφαλές πλαίσιο ως προς τις σχέσεις μας με τους Ευρωπαίους εταίρους και τη δανειακή σύμβαση. Αυτό μπορεί να επιτευχθεί μόνο με τη στήριξη και τη δέσμευση ευρύτερου φάσματος δυνάμεων, όλων όσων θέλουν πραγματικά την Ελλάδα μέσα στο ευρώ και την Ευρώπη.

Το ΠΑΣΟΚ έχει προτείνει μια ολοκληρωμένη εθνική στρατηγική που βασίζεται στην αναθεώρηση των δυσμενών όρων της δανειακής σύμβασης, ενώ όμως διαφυλάσσουμε τα θετικά της στοιχεία και την ροή των δόσεων, με την Ελλάδα σταθερά μέσα στο ευρώ. Δεν παραβλέπω το γεγονός πως υπάρχουν πολιτικές δυνάμεις που προτείνουν μονομερή καταγγελία, άμεση νομοθετική ακύρωση του μνημονίου που είναι οι όροι της δανειακής σύμβασης.

Η αναθεώρηση είναι εγγενές στοιχείο της σύμβασης. Προβλέπεται από αυτήν και είναι η μόνη ασφαλής επιλογή. Βάση της αναθεώρησης πρέπει να είναι η παράταση του χρόνου δημοσιονομικής προσαρμογής πάνω στην οποία θεμελιώνονται τα έξι σημεία που έχουμε παρουσιάσει. Τα σημεία αυτά κωδικοποιούν τα μέτωπα της μακράς και δύσκολης διαπραγμάτευσης που κάναμε ως χώρα μέσα σε μια συντηρητική Ευρώπη που κυριαρχείται από ένα συγκεκριμένο τρόπο σκέψης. Μιας διαπραγμάτευσης που έγινε με υπονομευμένο εσωτερικό μέτωπο. Μιας διαπραγμάτευσης που έγινε για να πετύχουμε τη δραστική μείωση του δημοσίου χρέους, του ετήσιου κόστους εξυπηρέτησης και των επιτοκίων. Για να πετύχουμε την στήριξη των καταθέσεων των Ελλήνων πολιτών. Για να διαμορφωθούν οι προϋποθέσεις διοχέτευσης ρευστότητας στην πραγματική οικονομία για επενδύσεις, κεφάλαιο κίνησης, θέσεις απασχόλησης, ανάπτυξη. Αυτά επιτεύχθηκαν.

Τώρα βρισκόμαστε ενόψει της δεύτερης φάσης της διαπραγμάτευσης που μπορεί να γίνει υπό καλύτερους όρους, εφόσον υπάρχει ισχυρό εσωτερικό μέτωπο, μια πιο προοδευτική αντίληψη στην Ευρώπη και κανονική ροή των κονδυλίων του δανείου.

Το ΠΑΣΟΚ δεν έχει την απαίτηση να επιβάλλει τη θέση του ως εθνική γραμμή και είναι έτοιμο να συζητήσει επί της ουσίας, με όριο την ασφαλή παραμονή της χώρας στο ευρώ και με στόχο τα πράγματα να γίνουν καλύτερα και όχι χειρότερα για τους Έλληνες και την Ελλάδα.

Το κρίσιμο είναι να γίνει αντιληπτό ότι χωρίς συμμετοχή, δέσμευση και υπογραφή όλων των πολιτικών δυνάμεων που θέλουν πράγματι την Ελλάδα στο ευρώ και την Ευρώπη, δεν μπορεί να διεξαχθεί και να ολοκληρωθεί με επιτυχία η δεύτερη φάση της διαπραγμάτευσης.

Κατά τη διάρκεια της μακράς, διπλής προεκλογικής περιόδου η κατάσταση της ελληνικής οικονομίας επιδεινώνεται δραματικά λόγω ακυβερνησίας. Αυτό φαίνεται καθαρά στα δημοσιονομικά στοιχεία, τον χρηματοπιστωτικό τομέα, πολλούς κλάδους της πραγματικής οικονομίας, από τον τουρισμό έως την ενέργεια.

Μόνη σοβαρή και υπεύθυνη, δηλαδή λειτουργική, μετεκλογική λύση είναι μια διακυβέρνηση εθνικής συνευθύνης με τη συμμετοχή όλων των πολιτικών δυνάμεων που, όπως τόνισα ήδη, θέλουν πράγματι την Ελλάδα στο ευρώ και την Ευρώπη.

Οποιοδήποτε άλλο σχήμα, ακόμη και αν είναι εφικτό αριθμητικά, είναι ατελέσφορο πολιτικά, γιατί δεν θα διαθέτει την αναγκαία πολιτική και κοινωνική στήριξη. Η χώρα δεν θα μπορεί να κυβερνηθεί με συνθήκες κοινωνικής ειρήνης και συνοχής στο εσωτερικό και με συνθήκες διαπραγματευτικής αξιοπιστίας και αποτελεσματικότητας στο εξωτερικό.

Κάθε πολιτική δύναμη πρέπει να αναλάβει την ευθύνη που της αναλογεί με βάση τις προτιμήσεις του ελληνικού λαού.

Το ΠΑΣΟΚ έχει εθνική υποχρέωση να αντιδράσει μπροστά στον κίνδυνο η χώρα να περιέλθει ουσιαστικά σε ακυβερνησία.

Αυτό δεν μπορούμε να το αφήσουμε να συμβεί.

Πιστεύω ότι μια συμφωνία εθνικής συνευθύνης, μεταξύ των πολιτικών δυνάμεων που προανέφερα, μπορεί να επιτευχθεί γύρω από οκτώ σημεία.

Σας προτείνω στη βάση αυτή να συζητήσουμε και, ει δυνατόν, να συμφωνήσουμε ή πάντως να τοποθετηθούμε πριν τις εκλογές. Αυτό επιτρέπει στον πολίτη να γνωρίζει τι θα συμβεί πράγματι την επόμενη των εκλογών. Προσδίδει επίσης ουσιαστικό περιεχόμενο στη διαδικασία των διερευνητικών εντολών που ήταν όχι μόνο ατελέσφορη, αλλά και τραυματική για τους θεσμούς την προηγούμενη φορά καθώς κυριάρχησαν, σε πολλούς, ύστερες σκέψεις.

- Το **πρώτο σημείο** είναι η ανάγκη να συμφωνηθεί μια **διακυβέρνηση εθνικής συνευθύνης** με τη συμμετοχή όλων των δυνάμεων που σέβονται τους δημοκρατικούς κοινοβουλευτικούς θεσμούς και θέλουν να διασφαλιστεί πράγματι η θέση της Ελλάδας στο ευρώ.

Η καταδίκη της βίας και των πρακτικών που αντιβαίνουν στην κοινοβουλευτική δημοκρατία και το κράτος δικαίου είναι η αυτονόητη αφετηρία της εθνικής αυτής συμφωνίας.

Επιθυμητός στόχος είναι η συμφωνία γύρω από την αναθεώρηση του Συντάγματος και τις άλλες θεσμικές αλλαγές που μπορούν να αναβαθμίσουν και να εξυγιάνουν τη λειτουργία του πολιτικού συστήματος και να αποκαταστήσουν την εμπιστοσύνη των πολιτών προς τους δημοκρατικούς και κοινοβουλευτικούς θεσμούς.

- Το **δεύτερο σημείο** είναι η συμφωνία γύρω από τον στόχο της **αλλαγής των όρων της δανειακής σύμβασης** που μας επιβλήθηκαν μέσα στους συσχετισμούς που υπήρχαν, τις συνθήκες που επικρατούσαν και τις δύσκολες σταθμίσεις που έπρεπε να γίνουν στην πρώτη φάση της διαπραγμάτευσης, χωρίς να συνιστούν επιλογή και ανάγκη της χώρας. Κρατώντας όμως τα θετικά στοιχεία που συγκροτούν ένα ισχυρό εθνικό κεκτημένο κρατώντας την Ελλάδα στο ευρώ. Η δεύτερη φάση της διαπραγμάτευσης με τους εταίρους μας μπορεί να γίνει τώρα στη βάση αυτών που ήδη πετύχαμε και πήραμε: μείωση χρέους, τόκων και επιτοκίων, στήριξη καταθέσεων, πόροι για ενίσχυση της ρευστότητας,

επενδύσεις, απασχόληση, ανάπτυξη, άμεση προοπτική πληρωμής υψηλών ληξιπρόθεσμων οφειλών του κράτους και επιστροφή του ΦΠΑ κ.ο.κ.

Η δεύτερη φάση της διαπραγμάτευσης μπορεί τώρα να αξιοποιήσει τη διαφαινόμενη αλλαγή στους ευρωπαϊκούς πολιτικούς συσχετισμούς και τη στήριξη των ευρωπαϊκών σοσιαλιστικών κομμάτων. Απαιτείται όμως συστράτευση και δέσμευση όλων των πολιτικών δυνάμεων που προσδιορίσαμε προηγουμένως.

- Το **τρίτο σημείο** είναι η **παράταση του χρόνου δημοσιονομικής προσαρμογής**. Ήδη φαίνεται να γίνεται δεκτή η παράταση κατά ένα έτος. Στόχος πρέπει να είναι η παράταση κατά τρία έτη, μέχρι το 2017.

Αυτό επιτρέπει η προσαρμογή να γίνει πολύ πιο ήπια, πολύ πιο φιλικά για τους πολίτες και την ανάπτυξη.

Η παράταση του χρόνου δημοσιονομικής προσαρμογής όμως σημαίνει και παράταση της περιόδου ελλείμματος. Απαιτείται άρα συμπληρωματική εξωτερική χρηματοδότηση της χώρας. Έχουμε ήδη διασφαλισμένους πόρους για τον πρώτο πρόσθετο χρόνο. Πρέπει να διασφαλισθούν οι πόροι και για τα άλλα δυο πρόσθετα έτη.

- Το **τέταρτο σημείο** είναι η ανάγκη να διατηρηθεί η **βιωσιμότητα του χρέους**, ενώ παρατείνεται ο χρόνος δημοσιονομικής προσαρμογής.

Έχουμε επεξεργαστεί, με βάση αυτά που προτείναμε στην πρώτη φάση της διαπραγμάτευσης, σχέδιο που όχι μόνο διατηρεί και μετά την παράταση του χρόνου δημοσιονομικής προσαρμογής, την βιωσιμότητα του δημοσίου χρέους, αλλά μπορεί να το μειώσει περαιτέρω, μέσα από τη δυναμική και το κεκτημένο του PSI, προς ακόμη μεγαλύτερο όφελος του ελληνικού λαού.

Αυτό περιλαμβάνει καταρχάς την αποκατάσταση του χαρτοφυλακίου των ασφαλιστικών ταμείων σε ομόλογα ελληνικού δημοσίου διαρκείας αντίστοιχης αυτών που είχαν, σε ονομαστική αξία που θα κινείται στο 130% και έτσι θα ισοσταθμίζει τα χαμηλότερα επιτόκια που τώρα πληρώνει το δημόσιο. Το σχήμα αυτό το έχουμε παρουσιάσει στις διοικήσεις των τριών μεγαλύτερων ταμείων.

Στη πρώτη φάση της διαπραγμάτευσης είχαμε ζητήσει και δυο άλλα πράγματα που πάντα θεωρούμε κρίσιμα: την ένταξη στο μηχανισμό PSI των ομολόγων που κατέχει η ΕΚΤ και την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών απευθείας από το EFSF. Για τα θέματα αυτά δώσαμε σκληρή μάχη και δεν τα έχουμε ξεχάσει. Είναι ασφαλείς και όχι μονομερείς και ακραίου ρίσκου τρόποι περαιτέρω μείωσης του χρέους, που τους έχουμε προβάλλει και τεκμηριώσει. Η Ισπανία δεν πέτυχε και αυτή τη στήριξη των τραπεζών της απευθείας από το EFSF. Η διαπραγμάτευση είναι όμως ανοιχτή πάντα στην Ευρώπη, αρκεί να είσαι μέσα.

- Το **πέμπτο σημείο**, που έχει σχεδόν ξεχαστεί προεκλογικά, είναι η **ζωτική ανάγκη να προχωρήσουν οι μεταρρυθμίσεις** που θα κάνουν την Ελλάδα ένα κανονικό κράτος, που θα κάνουν το κράτος λειτουργικό, ορθολογικό όχι σπάταλο. Που θα κάνουν την οικονομία ανταγωνιστική, χωρίς άμεσα και έμμεσα προνόμια, χωρίς κρατικιστικές και συντεχνιακές νοοτροπίες και πρακτικές.

Αυτό δεν το έχει επιβάλλει καμία τρoίκα, άλλα η ανάγκη επιβίωσης του τόπου υπό συνθήκες δικαιοσύνης για τη νέα γενιά.

- Το **έκτο σημείο** είναι η συμφωνία γύρω από ένα **Εθνικό Φορολογικό Σύστημα**, σταθερό για δέκα χρόνια, απλό, αυτοματοποιημένο στην εφαρμογή του, αναπτυξιακό, κοινωνικά δίκαιο.

Είναι κρίμα που τα άλλα κόμματα είτε δεν προσήλθαν καθόλου στον σχετικό διάλογο που ξεκίνησε τον Αύγουστο του 2011, είτε αποχώρησαν από αυτόν ενόψει των εκλογών. Υπάρχει μια μεγάλη αλυσίδα νομοθετημένων μέτρων κατά της φοροδιαφυγής και της παραοικονομίας, που μαζί με τις τεχνικές δυνατότητες της ΓΓΠΣ και τα στοιχεία της διεθνούς εμπειρίας μας δίνουν μια σοβαρή βάση συζήτησης και συμφωνίας.

- Το **έβδομο σημείο** είναι η **ανάγκη να υποστηριχθεί πραγματικά η ανάπτυξη και η απασχόληση**.

Να προωθηθούν δημόσιες και ιδιωτικές επενδύσεις.

Να συμφωνηθεί επιτέλους, εσωτερικά και μετά με την Ε.Ε., ποιο πρόγραμμα ιδιωτικοποιήσεων στηρίζει πραγματικά το ελληνικό πολιτικό σύστημα και η κοινωνία και πώς αυτό συνδυάζεται με επενδύσεις και θέσεις εργασίας.

Να κάνουμε τις πολιτικές κινήσεις που χρειάζονται συναίνεση για την απεμπλοκή των μεγάλων έργων του ΕΣΠΑ.

Να μετατρέψουμε σε πράξη τις πολιτικές δεσμεύσεις της ΕΕ για ένα πακέτο αναπτυξιακής βοήθειας στην Ελλάδα.

Να αναλάβουμε όλοι μαζί την ευθύνη της συνεννόησης με τις τοπικές κοινωνίες και τη Δικαιοσύνη, με σεβασμό στο θεσμικό της ρόλο, για αναγκαία επενδυτικά προγράμματα.

Να στηρίξουμε, διαμορφώνοντας κλίμα πολιτικής σταθερότητας, την πραγματική οικονομία: τον τουρισμό, την οικοδομή, το λιανικό εμπόριο, την αγροτική παραγωγή που αγωνία για το μέλλον της ΚΑΠ, η συζήτηση για την οποία αρχίζει στις 18/6.

Να στηρίξουμε πολιτικά την επιστροφή των καταθέσεων στο ελληνικό τραπεζικό σύστημα για να στηριχθούν επιχειρήσεις, εργαζόμενοι, άνεργοι.

Εδώ εντάσσονται και οι πρωτοβουλίες που σχετίζονται με την αξιοποίηση του ορυκτού πλούτου της χώρας στο πλαίσιο της σχετικής νομοθεσίας που ψηφίστηκε από την προηγούμενη Βουλή και ισχύει για τις έρευνες και τις θαλάσσιες ζώνες.

- Το **όγδοο σημείο** είναι το **δίκτυ κοινωνικής προστασίας** για το κάθε νοικοκυριό που βρίσκεται σε κατάσταση ανάγκης και ιδίως σε συνθήκες απόλυτης φτώχειας, μέσα από ένα σύστημα παρεμβάσεων στο επίπεδο του δήμου που διασφαλίζει αξιοπρεπές επίπεδο διαβίωσης.

Εξίσου σημαντική όψη του ίδιου σημείου είναι τα μέτρα για την ανεργία, ιδίως την ανεργία των νέων: κατάρτιση, νεανική επιχειρηματικότητα, κοινωφελής εργασία, προγράμματα αυτεπιστασίας των δήμων.

Ήδη έχουν διασφαλισθεί η δυνατότητες για την καθολική ασφάλιση υγείας και ανεργίας συμπεριλαμβανομένων και των αυτοαπασχολούμενων.

Στον κατάλογο αυτόν πρέπει βεβαίως να προστεθούν και όλα αυτά που σχετίζονται με την ασφάλεια των πολιτών, την εξωτερική πολιτική, τον χειρισμό των εθνικών θεμάτων, την εξωτερική ασφάλεια της Πατρίδας.

Αυτά συνιστούν όμως αυτονόητη υποχρέωση κάθε κυβέρνησης και πολύ περισσότερο μιας διακυβέρνησης εθνικής συνευθύνης.
Είναι επίσης προφανές ότι ο κατάλογος των σημείων μιας συμφωνίας εθνικής συνευθύνης είναι ανοικτός.

Τόνισα τα οκτώ παραπάνω σημεία γιατί πιστεύω ότι είναι τα πιο βασικά μέσα στη συγκυρία της κρίσης.

Εφόσον υπάρξει ανταπόκριση, όλα θα αποσαφηνιστούν και θα συμπληρωθούν μέσα από τον ουσιαστικό διάλογο μεταξύ των πολιτικών δυνάμεων που αποδέχονται τη λογική της εθνικής συνευθύνης.

Με φιλικούς χαιρετισμούς

Ευάγγελος Βενιζέλος